

தனென்னி லங்கை யிராவணன் தன்னையும
தீ யனென்னும் துரியனையும பிறர்
என்ன சொல்லி யவெ வாறு கசப்பினும்
இன்று நானவர் ஏற்றதைப் பாடுவனே;
இன்னு மிந்தச் செயலற்ற நாட்டினில்
எத்தனை துரியோ தனார் வாழினும்
அன்னவர் தமகைக் கொல்ல முயன்றிடும்
அந்த கன தனை நான்கொல்ல முந் துவனே.

நெஞ்சி லுற்றது செய்கையில் நாட்டாதல்
நீ ச மன்றும்; மறக்குல மாட்சியாம்!
தஞ்ச மன்றும் பிறன்கையில் தாழ்கிலாத்
தன்மையாவது வீ ரன் மூதற்குணம்!
நெஞ்சி லஹிக் கிடந்ததம் பஹியை
நேரில் மற்றவர் ஆண்டிடப் பார்த்திடும்
பஞ்சையென்று. துரியன் இராவணன்
பாரதக் குலம் வணேட்டிடும் பண்பிதே!

தன்கு லத்தினதைத் தஹிக் கிடும் தாம்பெனச்
சகம் சிரிக் கப் பிறந்தவி பீ ஷணன்
நன்மனத் தவன் ராமனைச் சார்ந்ததை
நல்ல தனெ பது ராமன் மூகத்துக்காம்!
இன்பம் வணேட்டிப் பிறன் வச மாவதை
இந்தத் தசேம் இகழ்ந்திடும் மட்டிலும்
துன்ப மன்றிச் சுகம் கிடையாதன்றே
துரகைகள் சரேந்த சபகைக் குமுன் கஹுவனே.

பாரதத் திருத் தாயனும் பசேசிலே
பச சையன்பு பொழிந்திடு கின்றவர்
வீ ரத் தால் உள மசேயெ லாயினோர்
விழி யிலாதவர் ஊமைய ராயினும்
கோரித் தாவும்னெ னுள்ளம் அவர்தம்மை!
கொள்கை மாற்றல் திருட்டாத் தனங்காண்!
ஓரி போலப் புதுங்கும் பபித்தவர்
ஊமநொள்ளை சவெடென்று சொல்லுவனே!

இன்பம் வந்து நெருங்கிடு நேரத்தில்
ஈனார் அஞ்சிக் கிடக்கின்ற நேரத்தில்
ஓன்றி லாயிரம் தர்க்கம் புரிந்துபின்
உரிமதை தாய்தனைப் போவென்று சொல்வதால்,
என்னையீ ன்ற நறுந்தாய் நாட்டினை
எண்ணுந் தோறும் உளம்பற்றி வகேதுதே!
அன்பி ருந்திடில் நாட்டின் சுகத்திலே
ஆயிரம் கதை ஏன் வளர்க் கின்றனர்?

ஐய்யோ ஐய்யோஐய்யோ !

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:01 -

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165puthiyaulagam.htm#dt172>